

Publicerad 2009-10-05 09:45 av Hawk

Och de skall korsfästa livet intill tidens slut

Och ingen verkar ens ana att detta är vad som händer
omkring oss och ingen verkar ens bry sig - så korkat!
Människan, är den som bedrar sig själv, i alla länder.
När allt som är, är livlöst, livlöst och förtorkat.

Men, människa betänk!

Gud är ej av gips, ej heller av trä, brons eller ens av sten.
Och absolut icke av de skimrande, falska, gyllene gulden.
Gud är av levande, skälvande, lidande kött, blod och ben.
Går mitt ibland oss arbetslös, underbetald - med skulden.

Går på gatan, sitter fängslad...utsugen,
föraktad, övergiven...misshandlad.
Bor tarvligt, kanske på ett av alla härbärgen,
allmänt marginaliserad, uselt behandlad.

...Och Gud är överallt där människan är!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hawk med Poeter.se id #29388 innehar upphovsrätten